

mig ikke, at dette Punct egentlig er et saadant, som kunde ligge for her som et Strids-punct, om jeg saa maa sige, mellem Meningerne i dette Dieblik; hvad der i dette Dieblik ligger for, det er meget mindre Spørgsmaalet om, hvorledes Landvæsencommissairerne skulle blive til, velskikkede til at udøve denne dobbelte Function, men det er, hvorledes man skal fikke sig, at der bliver Landvæsencommissairer nok og rigtigt fordeelte. Man har nu der efter min Formening begaaet en Feil ved at overlade til Amtsraadene at gjøre Indstillinger om, hvormange Landvæsencommissairer der skulle være i hvert Amt; det er en ministeriel, administrativ Handling; Ministeren skal staae til Ansvar for, at der paa Landet i kort Afstand findes fordeelt de fornødne Landvæsencommissairer, og derfor skal han ogsaa være istand til at sige, om han vil, jeg forlanger, pr. Kvadratmill 1 Landvæsencommissair, selv i et snevert Omraade skal der være een, og der skal Amtsraadet om muligt kunne finde ham. Den sundeste og simpleste Tænke havde jo været den foreløbigt at lade Enhver, som vilde være Landvæsencommissair, blive det, saafremt han paa eengang kunde erholde Amtsraadets Erkjendelse af, at han var skicket til Ekjendsmand, og en Erkjendelse fra Regjeringens Side af, at han var skicket til Dommer. Hvad der er at befrygte, det er, at Amtsraadene skulle, uden maaffee ret selv at vide det, lade sig forlede til at ville gjøre disse Landvæsencommissairer til en Art Beskilling, holde dem i det Hele taget paa saa Hænder, for at disse Enkelte kunne faae nogen Fortjeneste; jeg siger ikke, at de ville det, men det er den eneste Fare, som man vil kunne lægge i dette Forslag; denne Fare måaa vi lade træde frem i Virkeligheden; lader os først see den, lader os see, naar denne Lov kommer ud, om det da virkelig skulde vise sig, at der bliver for saa Landvæsencommissairer, og at de ikke ere blevne fordeelte paa en hensigtsmæssig Maade, da er det tidsnok at finde paa Raad derimod, men det Raad, som her er forelagt, raader ikke Bod paa Manglen. Dersom det at vælge pr. Herred og sige: Der skal findes 2 Landvæsencommissairer pr. Herred, raader de Bod paa Manglen, skulde jeg sige, at, om

det ogsaa medførte Ulemper, være disse dog ringe i Forhold til det Gode, der opnaaedes, selv om man ogsaa derved kunde komme til at skaffe 4 Landvæsencommissairer, sammenklumpe paa eet Sted, og dog fjernt fra endeel af Herredet. Dersom de ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, havde sagt, at der paa hver 2 Kvadratmile skulde findes een Landvæsencommissair, saa havde man havt noget Positivt at holde sig til, men idet de sige, at der skal udpeges Landvæsencommissairer pr. Herred, saa giver det intet bestemt Maal, det skaffer ikke nogen sikker Fordeling, og, som det allerede er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgtreds (Monrad), Herrederne ere af en meget forskjellig Størrelse. Naar man har sagt, at man vilde holde sig til Herrederne, fordi der var noget Naturligt i Herrederne, saa ligger det paa Oldgranfkningsens Gebeet, det ligger ligeoverfor vore nuværende Forhold paa Oldgranfkningsens Gebeet, det hænger maaffee endogsaa sammen med Steentilerne; det er ikke ganske sikkert, at det ikke gjør det. Jeg holder for, at i alle Sager af den Natur er til enhver given Tid den naturlige Inddeling den, som er en Regjerings-, en Bestyrelsesinddeling, en Bestyrelsesinddeling netop i den Retning, hvormed man beskæftiger sig. En naturlig Inddeling ligeoverfor det, hvormed vi her beskæftige os, det er Amtet og Amtsraads-kredsene, alt Dvrigt er ligeoverfor denne Lov for Dieblicket ikke en naturlig Inddeling. Om det var rigtigere, at Landet blev inddeelt efter de gamle Herreder, og om der deraf kunde udvikle sig stedlige Forhold af en bedre Natur end de nuværende, det Spørgsmaal ligger ikke for, det skal jeg ikke tale om, men saaledes som Forholdene nu stille sig, er naturligvis Amtsraadskredsene, Amtsforvalterkredsene de virkelige Inddelinger, som finde Sted ligeoverfor det, som Loven her omtaler. Det forekommer mig altsaa, at D'Herrer, som have stillet Endringsforslagene, ligeoverfor Forholdene, som de foreligge, ville gjøre meget bedre i simpelthen at vige tilbage med dem; dersom de troe at kunne sætte dem igjennem, kunne de lade det komme an paa et Forsøg, det vilde saaledes være af Bigtighed at høre deres Er-